

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

سیاسی

سازمان زنان هشت مارچ (ایران-افغانستان)
۰۳ اگست ۲۰۲۲

اعتراف اجباری سپیده رشنو، ترفندی شکست خورده است!

سپیده شکنجه شده- عکس چپ

هشتم مرداد ماه- اسد- یکی دیگر از ویدئوهای اعتراف اجباری توسط شبکه های خبری جمهوری اسلامی پخش گردید. اینبار در مقابل دوربین و برای اعترافی مهندسی شده، سپیده رشنو، زن جوان مخالف حجاب اجباری قرار گرفت. سپیده ای که پس از چهارده روز اسیر بودن در دست شکنجه گران، تکیده و با صورتی کبود و ورم کرده مقابل دوربین قرار می گیرد تا «اعتراف» کند. این بار رژیم آگاهانه آثار شکنجه سپیده را در این ویدئو نمایان می سازد تا در میان میلیون ها زن مخالف حجاب اجباری به ویژه آن دسته از زنانی که جسورانه در اماکن عمومی حجاب بر سر نمی کنند، رعب و وحشت ایجاد کند! در عین حال در این ویدئو خلاف اعترافات اجباری سابق، سپیده را مجبور می کنند تا "ریحانه ربیعی" مزدور را بغل کرده و از وی طلب حلالیت کند!

اما این بار رژیم کور خوانده است! شرایط جامعه با دهه شصت تفاوت کیفی پیدا کرده و اکثریت مردم، مردمی که کارد از استخوان های شان عبور کرده است، تره ای برای این ترفند های امتحان پس داده و رفوزه شده، خرد نمی کنند. مردمی که با گوشت و پوست خود جنایات این رژیم را هر روزه لمس می کنند، اقشار و طبقات گوناگونی که در خیابان ها برای خواست های خود مبارزه می کنند، ده ها هزار نفری از این مردم معترض که در سیاه چال های رژیم محبوس

هستند و به جرم حق خواهی مورد شکنجه های وحشیانه قرار می گیرند، مردمی که جوانان شان دسته دسته توسط رژیم اعدام شدند، مردمی که عزیزان شان زیر شکنجه های وحشیانه به قتل رسیدند؛ همه اینها اعتراف اجباری سپیده های شکنجه شده را برگ دیگری از جنایات نابخشودنی و فراموش نشدنی رژیم می بینند.

در عین حال باید بر این حقیقت انکار ناشدنی نیز اشاره کرد که در شرایط عینی کنونی، این اعتراف گیری اجباری از سپیده رشنو، نشانه درماندگی رژیمی است که در مقابل مقاومت و مبارزه زنان علیه حجاب اجباری شکست خورده است. شکست ایدئولوژیک. این شکستی است جبران ناپذیر. هر چقدر هم رژیم با تخصیص بودجه های میلیاردی و گسیل مزدوران گشت ارشاد و امر به معروف و نیروهای سرکوبگر «نامحسوس» تلاش کند که با خیل وسیع زنان و حجاب سر نکردن آنان، به مقابله بپردازد، اما نه می تواند شکست ایدئولوژیک خود را بازسازی کند و نه می تواند جلوی عصیان خشم و نفرت زنان را بگیرد.

این درجه از شورش زنان علیه حجاب اجباری که هر روز دامنه آن گسترده تر می شود، از یک طرف جهش مبارزه و مقاومت چهل و سه ساله آنان در شرایط کنونی را نشان می دهد و از طرف دیگر نوک کوه آتشفشان را. رژیم خوب می داند که اگر دهانه این کوه آتشفشان باز شود، مذاب داغ آن کل مناسبات کهنه و زن ستیزانه شان را می سوزاند و دود هوا می کند.

اعتراف گیری اجباری ترفندی است نخ نما که در میان اکثریت مردم، همان مردمی که با کل نظام و مناسبات کهنه حاکم تضادی آشتی ناپذیر دارند، بی تأثیر است. واقعیات نشان می دهد که نه زندان، نه شکنجه و نه اعتراف گیری های اجباری نمی تواند عزم زنان به ویژه زنان جوان را از ادامه مبارزه علیه حجاب اجباری که در حقیقت نشانه رفتن قلب رژیم جمهوری اسلامی است، باز دارد.

سازمان زنان هشت مارچ (ایران-افغانستان)

۱ اگست ۲۰۲۲ برابر با ۱۰ مرداد- اسد- ۱۴۰۱